

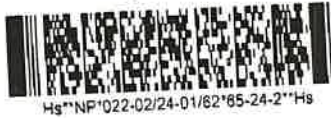
P.Z. br. 50

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/24-01/62

URBROJ: 65-24-2

Zagreb, 26. kolovoza 2024.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o komunalnom gospodarstvu***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 22. kolovoza 2024. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine Branka Bačića i državne tajnike Dunju Magaš, mr. sc. Željka Uhlira, Sanju Bošnjak, Domagoja Orlića i Davida Vlajčića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z. br. 50

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/116
URBROJ: 50301-27/27-24-5

Zagreb, 22. kolovoza 2024.

Hs**NP*022-02/24-01/62*50-24-1**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primitljeno: 22-08-2024		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed	
022-02/24-01/62	65	
Uredžbeni broj:	Prih.	Vrij.
50-24-1	1	1

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o komunalnom gospodarstvu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o komunalnom gospodarstvu.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine Branka Bačića i državne tajnike Dunju Magaš, mr. sc. Željka Uhlira, Sanju Bošnjak, Domagoja Orlića i Davida Vlajčića.

2
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI
ZAKONA O KOMUNALNOM GOSPODARSTVU

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O KOMUNALNOM GOSPODARSTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Zakon o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 68/18., 110/18. i 32/20.) stupio je na snagu u kolovozu 2018. Isti Zakon donesen je da bi zamijenio dotadašnji Zakon o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13., 153/13., 147/14. i 36/15.) koji je imao brojne izmjene i dopune te je radi tih okolnosti i radi potrebe modernizacije sustava komunalnog gospodarstva, otklanjanja nejasnoća te pravnih praznina iz prakse kao i usklađenja s ostalim propisima bilo nužno važeći Zakon zamijeniti novim propisom.

Zakon o komunalnom gospodarstvu uređuje načela komunalnog gospodarstva, obavljanje i financiranje komunalnih djelatnosti, građenje i održavanje komunalne infrastrukture, plaćanje komunalnog doprinosa i komunalne naknade, održavanje komunalnog reda i druga pitanja važna za komunalno gospodarstvo.

U praksi, odnosno primjeni Zakona o komunalnom gospodarstvu javile su se dvojbe o načinu primjene odredbe članka 97. stavka 3. toga Zakona kojim je uređena mogućnost umanjenja plaćanja komunalne naknade za hotele, turistička naselja i kampove, tj. određivanje maksimalnog iznosa godišnje komunalne naknade kojeg ti subjekti kao obveznici komunalne naknade mogu platiti. Naime, pitanje koje se pojavljuje u vezi primjene predmetne odredbe je računa li se propisano ograničenje od 1,5% od ukupnog godišnjeg prihoda obveznika iz prethodne godine ili od ukupnog godišnjeg prihoda ostvarenog u hotelima, turističkim naseljima i kampovima koji se nalaze na području dotične jedinice lokalne samouprave. Dvojbu izaziva izričaj sadašnje odredbe iz kojeg adresati ne razaznaju sa sigurnošću koji iznos predstavlja maksimalan iznos komunalne naknade koja se obvezniku može utvrditi. Navedena dvojba uočena je i postoji u praksi kako kod obveznika plaćanja komunalne naknade tako i kod tijela jedinica lokalne samouprave koja donose rješenja o komunalnoj naknadi.

Također, a s obzirom na gospodarsku veličinu subjekata u sektoru turizma upitna je i svrsishodnost sadašnje odredbe prema kojoj do umanjenja plaćanja komunalne naknade ne bi dolazilo jer zbroj prihoda svih hotela, turističkih naselja i kampova na području jedinice lokalne samouprave je najčešće iznos od kojeg je 1,5% veći iznos nego iznos komunalne naknade koji se utvrdi da pojedini obveznik mora platiti.

Ujedno, radi otklanjanja pravne nesigurnosti u slučajevima kada komunalna infrastruktura stječe status javnog dobra u općoj uporabi, ovim Zakonom propisuje se da u slučaju ako je riječ o komunalnoj infrastrukturi koja nije u vlasništvu odnosno suvlasništvu jedinice lokalne samouprave i/ili osobe koja obavlja komunalnu djelatnost, komunalna infrastruktura stječe spomenuti status danom njezine izgradnje, uređenja odnosno stupanja na snagu odluke o proglašenju javnog dobra u općoj uporabi nakon što su riješeni imovinsko-pravni odnosi.

Nadalje, u skladu s Odlukom o donošenju Nacionalnog plana zamjene hrvatske kune eurom („Narodne novine“, broj 146/20.) i Zaključka o provedbi zakonodavnih aktivnosti povezanih s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, potrebno je izmijeniti odredbe važećeg Zakona radi prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, odnosno radi usklađenja sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22. - ispravak).

Naposljetku, potrebno je važeći Zakon o komunalnom gospodarstvu uskladiti sa Zakonom o sustavu državne uprave („Narodne novine“, br. 66/19. i 155/23.) u pogledu naziva tijela državne uprave. Naime, tim Zakonom propisano je da su ministarstva tijela državne uprave, a ne više središnja tijela državne uprave.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Predmetnim Zakonom uređuju se sljedeća osnovna pitanja:

- stjecanje statusa javnog dobra u općoj uporabi u slučaju ako komunalna infrastruktura nije u vlasništvu odnosno suvlasništvu jedinice lokalne samouprave i/ili osobe koja obavlja komunalnu djelatnost
- najveći iznos godišnje komunalne naknade koji se može odrediti za plaćanje u pojedinom hotelu, turističkom naselju, kampu i golf igralištu
- proširuju se slučajevi u kojima se može izreći novčana kazna pravnim osobama u provedbi nadzora komunalnog redara
- propisuje se novčana kazna za fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost za prekršaj koji je počinila u odnosu na postupanje komunalnog redara u nadzoru
- briše se odredba važećeg Zakona kojom se propisuje da se odredbe članka kojim se uređuje pitanje evidentiranja komunalne infrastrukture u katastru ne odnose na komunalnu infrastrukturu izgrađenu na zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske
- usklađenje naziva tijela državne uprave sa Zakonom o sustavu državne uprave
- usklađenje s propisima koji uređuju uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Donošenjem ovoga Zakona otklanjaju se uočeni navedeni nedostaci i problemi u primjeni Zakona o komunalnom gospodarstvu. Kako je jasna i razumljiva primjena ovoga Zakona iznimno bitna vrlo velikom broju adresata, uključujući sve općine i gradove u Republici Hrvatskoj, donošenjem ovoga Zakona otklonit će se dvojbe u njegovoj primjeni te istovremeno ujednačiti njegova provedba preciznijim i jasnijim odredbama koje će poboljšati primjenu Zakona.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O KOMUNALNOM GOSPODARSTVU

Članak 1.

U Zakonu o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 68/18., 110/18. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 32/20.) u članku 56. riječ: „središnje“ briše se.

Članak 2.

U članku 61. stavku 4. iza riječi: „odluke o proglašenju javnog dobra u općoj uporabi“ umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: „a u slučaju ako je riječ o komunalnoj infrastrukturi koja nije u vlasništvu odnosno suvlasništvu jedinice lokalne samouprave i/ili osobe koja obavlja komunalnu djelatnost, nakon što su riješeni imovinsko-pravni odnosi.“.

Članak 3.

U članku 90. riječ: „središnje“ briše se.

Članak 4.

U članku 97. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za hotele, turistička naselja, kampove i golf igrališta visina godišnje komunalne naknade ne može biti veća od 1,5% ukupnoga godišnjeg prihoda obveznika komunalne naknade iz prethodne godine, ostvarenog u pojedinom hotelu, turističkom naselju, kampu i golf igralištu za koji se plaća komunalna naknada.“.

Članak 5.

U članku 98. stavku 2. riječ: „kunama“ zamjenjuje se riječju: „eurima“.

Članak 6.

U članku 102. riječ: „središnje“ briše se.

Članak 7.

U članku 108. riječ: „središnje“ briše se.

Članak 8.

U članku 112. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za prekršaj propisan ovim Zakonom ili odlukom o komunalnom redu, koji u nadzoru utvrdi komunalni redar, optužni prijedlog odnosno obvezni prekršajni nalog podnosi upravno tijelo.“.

Članak 9.

U članku 117. stavku 1. riječ: „središnje“ briše se.

Članak 10.

U članku 118. riječ: „središnje“ briše se.

Članak 11.

U članku 121. stavcima 1. i 2. riječ: „središnjeg“ brišu se.

Članak 12.

U članku 122. stavku 1. riječi: „10.000,00 do 20.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 do 2.650,00 eura“.

Članak 13.

U članku 123. stavku 1. riječi: „50.000,00 do 200.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „6.600,00 do 26.500,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „5000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „660,00 do 6.600,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „15.000,00 do 30.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.990,00 do 3.980,00 eura“.

Članak 14.

Članak 124. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 5.300,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. komunalnom redaru ne omogući pregled isprave (osobne iskaznice, putovnice, izvoda iz sudskog registra i sl.), na temelju kojih može utvrditi identitet stranke odnosno zakonskog zastupnika stranke, kao i drugih osoba nazočnih prilikom nadzora (članak 112. stavak 1. točka 1.)
2. kao stranka na pisano traženje komunalnog redara istom ne da točne i potpune podatke te mu ne dostavi dokumentaciju potrebnu u nadzoru (članak 112. stavak 1. točka 3.)
3. komunalnog redara ometa u provedbi nadzora (članak 112. stavak 1. točke 4. i 5.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 330,00 do 1.320,00 eura.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 2.000,00 eura.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 330,00 do 1.320,00 eura kaznit će se fizička osoba za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 15.

U članku 132. stavak 6. briše se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 16.

Postupci započeti po Zakonu o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 68/18., 110/18. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 32/20.) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona.

Članak 17.

Ako jedinice lokalne samouprave izvrše preračunavanje postojećih iznosa vrijednosti boda komunalne naknade u skladu s pravilima za preračunavanje i zaokruživanje u smislu zakona kojim se uređuje uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj to preračunavanje ne smatra se promjenom vrijednosti boda u smislu članka 100. stavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 68/18., 110/18. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 32/20.).

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članke 1., 3., 6., 7., 9., 10. i 11.

Odredbama ovih članaka važeći Zakon o komunalnom gospodarstvu usklađuje se sa Zakonom o sustavu državne uprave („Narodne novine“, broj 66/19.) u pogledu naziva tijela državne uprave.

Uz članak 2.

Odredbom ovoga članka dopunjuje se odredba važećeg Zakona na način da se propisuje da komunalna infrastruktura stječe status javnog dobra u općoj uporabi danom njezine izgradnje, uređenja odnosno stupanja na snagu odluke o proglašenju javnog dobra u općoj uporabi, a u slučaju ako je riječ o komunalnoj infrastrukturi koja nije u vlasništvu odnosno suvlasništvu jedinice lokalne samouprave i/ili osobe koja obavlja komunalnu djelatnost, nakon što su riješeni imovinsko-pravni odnosi.

Uz članak 4.

Odredbom ovoga članka u članku 97. važećeg Zakona mijenja se stavak 3. na način da se propisuje da za hotele, turistička naselja, kampove i golf igrališta visina godišnje komunalne naknade ne može biti veća od 1,5% ukupnoga godišnjeg prihoda obveznika komunalne naknade iz prethodne godine, ostvarenog u pojedinom hotelu, turističkom naselju, kampu i golf igralištu za koji se plaća komunalna naknada. Na taj način se precizira i jasnije propisuje koji iznos predstavlja maksimalan iznos komunalne naknade za navedene obveznike.

Uz članke 5., 12., 13. i 14.

Radi prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, odredbe ovih članaka mijenjaju se na način da se iznosi u kunama zamjenjuju sa iznosima u eurima.

Uz članak 8.

Odredbom ovoga članka u članku 112. stavak 3. mijenja se na način da se propisuje da za prekršaj propisan Zakonom o komunalnom gospodarstvu ili odlukom o komunalnom redu, koji u nadzoru utvrdi komunalni redar, optužni prijedlog odnosno obvezni prekršajni nalog podnosi upravno tijelo.

Uz članak 15.

Odredbom ovoga članka briše se odredba članka 132. stavka 6. važećeg Zakona, koja nije konzumirana, kojom je propisano da se odredbe toga članka ne odnose na komunalnu infrastrukturu izgrađenu na zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske radi omogućavanja evidentiranja komunalne infrastrukture izgrađene do dana stupanja na snagu važećeg Zakona u katastru, a koja je u vlasništvu Republike Hrvatske, odnosno izjednačavanja položaja fizičkih osoba i Republike Hrvatske kao vlasnika zemljišta.

Uz članak 16.

Odredbom ovoga članka propisuje se da će se postupci započeti po Zakonu o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 68/18., 110/18. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 32/20.) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona.

Uz članak 17.

Odredbom ovoga članka propisano je da ako jedinice lokalne samouprave izvrše preračunavanje postojećih iznosa vrijednosti boda komunalne naknade u skladu s pravilima za preračunavanje i zaokruživanje u smislu zakona kojim se uređuje uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj to preračunavanje ne smatra se promjenom vrijednosti boda u smislu članka 100. stavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 68/18., 110/18. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 32/20.).

Uz članak 18.

Odredbom ovoga članka određuje se stupanje na snagu Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 56.

Gradonačelnik odnosno općinski načelnik jedinice lokalne samouprave na čijem se području isporučuje komunalna usluga dužan je u roku od 15 dana od dana primjene nove cijene komunalne usluge o tome obavijestiti središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove gospodarstva i upravno tijelo županije nadležno za poslove gospodarstva.

Članak 61.

(1) Komunalna infrastruktura je javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu odnosno suvlasništvu jedinice lokalne samouprave i/ili osobe koja obavlja komunalnu djelatnost.

(2) Komunalna infrastruktura može biti u pravnom prometu isključivo između jedinica lokalne samouprave i pravnih osoba koje obavljaju komunalne djelatnosti te druge osobe na toj infrastrukturi ne mogu stjecati stvarna prava, osim prava služnosti i prava građenja sukladno odluci predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(3) Komunalna infrastruktura ne može biti predmet ovrhe niti stečaja.

(4) Komunalna infrastruktura stječe status javnog dobra u općoj uporabi danom njezine izgradnje, uređenja odnosno stupanja na snagu odluke o proglašenju javnog dobra u općoj uporabi.

(5) Komunalna infrastruktura upisuje se u zemljišne knjige kao javno dobro u općoj uporabi i kao vlasništvo odnosno suvlasništvo jedinice lokalne samouprave i/ili javnog isporučitelja koji upravlja komunalnom infrastrukturom.

(6) Odredbe ovoga članka ne odnose se na komunalnu infrastrukturu izgrađenu na pomorskom dobru.

Članak 90.

Protiv rješenja o komunalnom doprinosu i rješenja o njegovoj ovrsi, rješenja o njegovoj izmjeni, dopuni, ukidanju ili poništenju, rješenja o odbijanju ili odbacivanju zahtjeva za donošenje tog rješenja te rješenja o obustavi postupka može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje upravno tijelo županije nadležno za poslove komunalnog gospodarstva, a o žalbi protiv rješenja koja donosi upravno tijelo Grada Zagreba odlučuje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove komunalnog gospodarstva.

Članak 97.

(1) Koeficijent namjene (Kn) ovisno o vrsti nekretnine i djelatnosti koja se obavlja iznosi za:

1. stambeni prostor 1,00

2. stambeni i poslovni prostor koji koriste neprofitne udruge građana 1,00
3. garažni prostor 1,00
4. poslovni prostor koji služi za proizvodne djelatnosti ne može biti manji od 1,00 ni veći od 5,00
5. poslovni prostor koji služi za djelatnosti koje nisu proizvodne ne može biti manji od 1,00 ni veći od 10,00
6. građevinsko zemljište koje služi obavljanju poslovne djelatnosti može biti najviše 10% koeficijenta namjene koji je određen za poslovni prostor
7. neizgrađeno građevinsko zemljište 0,05.

(2) Za poslovni prostor i građevinsko zemljište koje služi obavljanju poslovne djelatnosti, kad se poslovna djelatnost ne obavlja više od šest mjeseci u kalendarskoj godini, koeficijent namjene umanjuje se za 50%, ali ne može biti manji od koeficijenta namjene za stambeni prostor odnosno za neizgrađeno građevinsko zemljište.

(3) Za hotele, apartmanska naselja i kampove visina godišnje komunalne naknade ne može biti veća od 1,5% ukupnoga godišnjeg prihoda iz prethodne godine, ostvarenog u hotelima, apartmanskim naseljima i kampovima koji se nalaze na području dotične jedinice lokalne samouprave.

Članak 98.

(1) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave do kraja studenoga tekuće godine donosi odluku kojom određuje vrijednost boda komunalne naknade (B) koja se primjenjuje od 1. siječnja iduće godine.

(2) Vrijednost boda komunalne naknade (B) određuje se u kunama po četvornome metru (m²) korisne površine stambenog prostora u prvoj zoni jedinice lokalne samouprave.

(3) Polazište za određivanje vrijednost boda komunalne naknade (B) je procjena troškova održavanja komunalne infrastrukture iz programa održavanja komunalne infrastrukture uz uzimanje u obzir i drugih predvidivih i raspoloživih izvora financiranja održavanja komunalne infrastrukture.

(4) Ako predstavničko tijelo ne odredi vrijednost boda komunalne naknade (B) do kraja studenoga tekuće godine, za obračun komunalne naknade u sljedećoj kalendarskoj godini vrijednost boda se ne mijenja.

Članak 102.

Protiv rješenja o komunalnoj naknadi i rješenja o njegovoj ovrsi te rješenja o obustavi postupka može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje upravno tijelo županije nadležno za poslove komunalnog gospodarstva, a o žalbi protiv rješenja koja donosi upravno tijelo Grada Zagreba odlučuje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove komunalnog gospodarstva.

Članak 108.

Protiv upravnih akata koje donosi upravno tijelo u obavljanju poslova iz članka 107. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje upravno tijelo županije nadležno za poslove komunalnog gospodarstva, a o žalbi protiv upravnih akata koje donosi

upravno tijelo Grada Zagreba odlučuje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove komunalnog gospodarstva, ako posebnim zakonom nije propisano drukčije.

Članak 112.

(1) U provedbi nadzora nad provedbom odluke o komunalnom redu komunalni redar je ovlašten:

1. zatražiti i pregledati isprave (osobna iskaznica, putovnica, izvod iz sudskog registra i sl.) na temelju kojih može utvrditi identitet stranke odnosno zakonskog zastupnika stranke, kao i drugih osoba nazočnih prilikom nadzora

2. uzimati izjave od odgovornih osoba radi pribavljanja dokaza o činjenicama koje se ne mogu izravno utvrditi, kao i od drugih osoba nazočnih prilikom nadzora

3. zatražiti pisanim putem od stranke točne i potpune podatke i dokumentaciju potrebnu u nadzoru

4. prikupljati dokaze i utvrđivati činjenično stanje na vizualni i drugi odgovarajući način (fotografiranjem, snimanjem kamerom, videozapisom i sl.)

5. obavljati i druge radnje u svrhu provedbe nadzora.

(2) U provedbi nadzora nad provedbom odluke o komunalnom redu komunalni redar ima pravo i obvezu rješenjem ili na drugi propisani način narediti fizičkim i pravnim osobama mjere za održavanje komunalnog reda propisane odlukom o komunalnom redu odnosno druge mjere propisane zakonom.

(3) Optužni prijedlog za prekršaj propisan ovim Zakonom ili odlukom o komunalnom redu koji u nadzoru utvrdi komunalni redar podnosi upravno tijelo.

Članak 117.

(1) Protiv upravnih akata koje donosi komunalni redar može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje upravno tijelo županije nadležno za poslove komunalnog gospodarstva, a o žalbama protiv upravnih akata koje donosi komunalni redar Grada Zagreba odlučuje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove komunalnog gospodarstva.

(2) Žalba izjavljena protiv rješenja komunalnog redara ne odgađa njegovo izvršenje.

Članak 118.

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove komunalnog gospodarstva.

Članak 121.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona obavljaju ovlašteni državni službenici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona kojima se uređuju opći uvjeti isporuke i cijene komunalnih usluga obavljaju tržišni inspektori središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove gospodarstva.

Članak 122.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u jedinici lokalne samouprave koja potroši sredstva komunalnog doprinosa protivno njihovoj namjeni (članak 76. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka odgovorna osoba je gradonačelnik odnosno općinski načelnik.

Članak 123.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba isporučitelj komunalne usluge ako:

1. bez opravdanog razloga prekine isporučivati komunalnu uslugu ili obustavi isporuku komunalne usluge korisniku (članak 29. stavak 2.)

2. ne pribavi prethodnu suglasnost predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave za opće uvjete isporuke komunalne usluge i/ili izmjene i dopune općih uvjeta isporuke komunalne usluge (članak 30. stavak 2.)

3. ne objavi opće uvjete isporuke komunalne usluge u službenom glasilu jedinice lokalne samouprave, na njezinim mrežnim stranicama te na svojoj oglasnoj ploči i mrežnim stranicama (članak 30. stavak 4.)

4. se ne pridržava općih uvjeta isporuke komunalne usluge i ugovora o isporuci komunalne usluge (članak 30. stavak 7.)

5. obavlja komunalnu djelatnost, a ne ispunjava uvjete propisane glede organizacijskog oblika obavljanja komunalnih djelatnosti (članak 33. stavak 1.)

6. uz povjerenju komunalnu djelatnost obavlja i drugu djelatnost od općeg interesa i/ili tržišnu gospodarsku djelatnost, a računovodstvene poslove za te djelatnosti ne obavlja odvojeno (članak 34. stavak 3.)

7. ne pribavi prethodnu suglasnost gradonačelnika odnosno općinskog načelnika jedinice lokalne samouprave za cjenik komunalnih usluga ili njegovu izmjenu ili dopunu (članak 55. stavak 1.)

8. cjenik komunalnih usluga ili njegovu izmjenu ili dopunu ne objavi na svojoj oglasnoj ploči i na svojim mrežnim stranicama (članak 55. stavak 7.)

9. se ne pridržava cjenika komunalnih usluga (članak 55. stavak 8.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba isporučitelj komunalne usluge za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 124.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. komunalnom redaru ne omogući pregled isprave (osobne iskaznice, putovnice, izvoda iz sudskog registra i sl.), na temelju kojih može utvrditi identitet stranke odnosno zakonskog zastupnika stranke, kao i drugih osoba nazočnih prilikom nadzora (članak 112. stavak 1. točka 1.)

2. komunalnog redara ometa u provedbi nadzora (članak 112. stavak 1. točke 4. i 5.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 2500,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 2500,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 132.

(1) Komunalna infrastruktura iz članka 59. stavka 1. ovoga Zakona izgrađena do dana stupanja na snagu ovoga Zakona koja nije evidentirana u katastru ili nije evidentirano njezino stvarno stanje evidentira se u katastru na temelju geodetskog elaborata izvedenog stanja komunalne infrastrukture, potvrde jedinice lokalne samouprave da se radi o komunalnoj infrastrukturi, a koje pribavlja i nadležnom tijelu za katastar dostavlja jedinica lokalne samouprave odnosno javni isporučitelj koji upravlja komunalnom infrastrukturom i rješenja nadležnog zemljišnoknjižnog suda o provedbi prijavnog lista u zemljišnu knjigu. Prijavni list za prethodnu provedbu u zemljišnoj knjizi izrađen u skladu s pregledanim i potvrđenim geodetskim elaboratom izvedenog stanja komunalne infrastrukture i potvrdu jedinice lokalne samouprave da se radi o komunalnoj infrastrukturi zemljišnoknjižnom sudu po službenoj dužnosti dostavlja nadležni ured za katastar.

(2) Potvrda jedinice lokalne samouprave iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati katastarske i zemljišnoknjižne oznake zemljišta na kojem se nalazi i tvrdnju da se radi o komunalnoj infrastrukturi.

(3) Komunalna infrastruktura iz stavka 1. ovoga članka evidentira se u katastru i upisuje u zemljišne knjige kao neotuđivo vlasništvo odnosno suvlasništvo jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi i/ili javnog isporučitelja koji upravlja komunalnom infrastrukturom, neovisno o postojanju upisa vlasništva i/ili drugih stvarnih prava treće osobe.

(4) Na evidentiranje u katastru i upis u zemljišne knjige komunalne infrastrukture iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje prostorno uređenje o parcelaciji građevinskog zemljišta niti odredbe drugih zakona i propisa kojima se uređuje katastar zemljišta i nekretnina, vlasništvo, druga stvarna prava i zemljišne knjige, a koje su protivne staccima 1. i 2. ovoga članka.

(5) Evidentiranje u katastru i upis u zemljišne knjige komunalne infrastrukture na način propisan staccima 1., 2. i 3. ovoga članka ne isključuje mogućnost njihova evidentiranja u katastru i upisa u zemljišne knjige na način propisan zakonima i drugim propisima iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Odredbe ovoga članka ne odnose se na komunalnu infrastrukturu izgrađenu na zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske uređeno zakonom kojim se uređuje upravljanje i raspolaganje imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju s javnošću za Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o komunalnom gospodarstvu
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine
Svrha dokumenta	Izvjeshćivanje javnosti o provedenom savjetovanju za Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o komunalnom gospodarstvu
Datum dokumenta	23. srpnja 2024.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o komunalnom gospodarstvu
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt	/
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o komunalnom gospodarstvu bio je objavljen u sustavu esavjetovanja u trajanju od 30 dana, u razdoblju od 23. siječnja 2024. do 22. veljače 2024. te je poveznica na link bila objavljena na web stranici Ministarstva prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Vidjeti u prilogu.

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Vidjeti u prilogu.
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba savjetovanja nije zahtijevala financijske troškove.

Izješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje s javnošću za Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o komunalnom gospodarstvu

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Obnovljivi izvori energije Hrvatske PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p> <p>Radi otklanjanja nejasnoća te pravnih praznina iz prakse, OIEH predlaže dodavanje nove točke 9. u članku 77. stavku 4. te dopunu članka 92., kako bi se zahvati obnovljivih izvora energije i njihovih dijelova oslobodilo plaćanja komunalnog doprinosa i komunalne naknade. S obzirom da se komunalni doprinos plaća zbog korištenja komunalne infrastrukture na području cijele JLS, zanemaruje se notorna činjenica da projekti OIE ne koriste komunalnu infrastrukturu jer ne koriste kanalizaciju, vodu, javnu rasvjetu niti imaju potrebu za odvozom otpada. Ujedno, vjetroelektrane i sunčane elektrane ne uživaju ni položajne pogodnosti građevinskog zemljišta u naselju, što je u mjerodavnim propisima istaknuto kao opravdanje zbog kojeg se uvodi obveza plaćanja komunalnog doprinosa (članak 76. stavak 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu). Kako vjetroelektrane i sunčane elektrane ne koriste komunalnu infrastrukturu te ne izvode koristi i dodanu vrijednost kao posljedicu položajnih pogodnosti građevinskog zemljišta na kojem se grade, tada ne postoje niti osnove da se vjetroelektranama i sunčanim elektranama naplaćuju komunalni doprinosi. Oslobođanje vjetroelektrana i sunčanih elektrana od komunalnog doprinosa i komunalne naknade opravdava sama priroda i specifičnosti objekata vjetroelektrana i sunčanih elektrana, koji kao objekti ne ispunjavaju temeljne razloge zbog kojih su komunalni doprinos i naknada uvedeni kao nameti. Stoga, OIEH predlaže dopunu članka 77. stavak 4. na način da se doda nova točka 9. koja bi glasila: "(4) Komunalni doprinos ne plaća se za građenje i ozakonjenje: 9. sunčanih elektrana, vjetroelektrana, dalekovoda, kablova te pristupnih (makadamskih) putova u funkciji sunčane i vjetro elektrane unutar ili izvan granica građevinskog područja." Dodatno, OIEH predlaže dopunu članka 92. na način da se doda stavak 5., kojim će se izričito zahvati OIE i njihovi dijelovi izuzeti iz plaćanja komunalne naknade. Naime, komunalna naknada plaća se zbog održavanje komunalne infrastrukture sukladno članku 91. ZoKG. S obzirom da projekti OIE nisu priključeni ni na komunalnu infrastrukturu niti na kanalizaciju, nemaju javnu rasvjetu i pristupne ceste i nemaju potrebe za odvozom otpada, jedinice lokalne samouprave investitorima ne bi trebale obračunavati komunalnu naknadu iako je obračunavaju, a da za to nemaju zakonske ovlasti. Štoviše, OIE projekti često se grade izvan naselja, udaljeno od postojećih prometnica i komunalne</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Ne prihvaća se. Zakonom o komunalnom gospodarstvu propisani su uvjeti za plaćanje komunalnog doprinosa i komunalne naknade. Odredbama toga Zakona propisane su iznimke, odnosno slučajevi u kojima se komunalni doprinos i komunalna naknada ne plaćaju. Prema važećem Zakonu komunalni doprinos se ne plaća, između ostalog, za izgradnju sunčanih kolektora, fotonaponskih modula na građevnoj čestici ili obuhvatu zahvata u prostoru postojeće građevine ili na postojećoj građevini, koji su namijenjeni uporabi te građevine. Ujedno skrećemo pozornost da se komunalni doprinos ne plaća za makadamske putove, dalekovode niti kablove pa stoga isto nije potrebno izričito propisivati kako to proizlazi iz ovog prijedloga. Odredbama Zakona propisano je da se komunalna naknada plaća za stambeni prostor, garažni prostor, poslovni prostor, građevinsko zemljište koje služi obavljanju poslovne djelatnosti i neizgrađeno građevinsko zemljište, nekretnine koje se nalaze na području na kojem se najmanje obavljaju komunalne djelatnosti održavanja nerazvrstanih cesta i održavanja javne rasvjete te koje je opremljeno najmanje pristupnom cestom, niskonaponskom električnom mrežom i vodom prema mjesnim prilikama te čini sastavni dio infrastrukture jedinice lokalne samouprave te ako nisu ispunjeni zakonom propisani uvjeti komunalna naknada se ne naplaćuje. Dakle, ako svi navedeni uvjeti propisani Zakonom nisu ispunjeni nema obveze plaćanja komunalne naknade.</p>

infrastrukture. Kao posljedica takvog smještaja OIE elektrana, kod izgrađenih vjetroelektrana i sunčanih elektrana nije ispunjen uvjet iz članka 92. stavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu, da se komunalna naknada plaća za objekte koji su izgrađeni na području na kojem se: (i) najmanje obavljaju komunalne djelatnosti održavanja nerazvrstanih cesta i održavanja javne rasvjete, i (ii) koje je opremljeno najmanje pristupnom cestom, niskonaponskom električnom mrežom i vodom prema mjesnim prilikama te čini sastavni dio infrastrukture jedinice lokalne samouprave. Kako bi se spriječilo daljnje pogrešno tumačenje kojim se projektima iz OIE nameće obveza plaćanja komunalne naknade, OIEH predlaže da se u zakonu jasno definira da su projekti iz OIE oslobođeni plaćanja komunalne naknade. OIEH predlaže dodavanje novog stavka 5. u članak 92. koji bi glasio: "5. Sunčane elektrane, vjetroelektrane, dalekovodi, kablovi te pristupni (makadamski) putovi u funkciji sunčane i vjetro elektrane unutar ili izvan granica građevinskog područja izuzeti su od plaćanja komunalne naknade".

**2 HGK
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA**

U nastavku iznosimo prijedlog Grupacije dimnjačara HGK. Člankom 24. i 25. važećeg Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da je uslužna komunalna djelatnost i obavljanje dimnjačarskih poslova, a da se pod tom uslugom podrazumijeva čišćenje i održavanje dimnjaka, dimovoda i uređaja za loženje u građevinama. Zakon o komunalnom gospodarstvu nema drugih odredbi koje pobliže uređuju ovu materiju, a ovo pitanje nije uređeno niti drugim zakonima ili propisima. Nedovoljna regulacija ove važne materije, koja je zasigurno bitna za život i zdravlje ljudi, u praksi je dovela da ovo pitanje uređuju jedinice lokalne samouprave svojim odlukama. Kako nema propisa koji uređuje ove kriterije kojih bi se trebale pridržavati jedinice lokalne samouprave u donošenju svojih odluka, u praksi se događa različito postupanje, što dovodi do velike nejednakosti odnosno nejednakog tretmana kako korisnika ovih usluga (fizičkih i pravnih osoba) tako i koncesionara kao pružatelja usluga. Tako je primjerice uočeno da jedinice lokalne samouprave različito određuju koliko će se puta godišnje obavljati čišćenje odnosno kontrola dimnjaka (neke JLS svaki mjesec, neke tri puta godišnje, neke jednom godišnje). Ako se tome doda činjenica da jedan koncesionar ima koncesiju za više jedinica lokalne samouprave (što je čest slučaj), to znači da mora različito postupati ovisno na području koje jedinice lokalne samouprave obavlja tu koncesijsku djelatnost, iako se radi o sličnom području gdje bi trebalo postupati na sličan način. Osim toga, na području gdje jedinice lokalne samouprave odrede nepotrebno veliki broj čišćenja ili pregleda dimnjaka, korisnici (građani) negoduju zbog nepotrebno visokih troškova koji ponekad nadmašuju troškove potrošnje struje ili vode. S druge strane, nedostatak jasno definiranih kriterija i uvjeta obavljanja ove komunalne djelatnosti za posljedicu

Nije prihvaćen

Ne prihvaća se. Odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da se obavljanje dimnjačarskih poslova smatra uslužnom komunalnom djelatnošću, a isto podrazumijeva čišćenje i kontrolu dimnjaka, dimovoda i uređaja za loženje u građevinama, pri tom odredbama Zakona nije pobliže definiran pojam čišćenja dimovodnih objekata i uređaja za loženje budući se tehnologija čišćenja stalno mijenja i unapređuje, a donošenje zakona, propisa, pravilnika i uputa vezanih za dimnjačarsku djelatnost kao zanimanje ili profesiju, obavljanje koje je potrebno uskladiti i standardizirati, nije u djelokrugu rada ovoga Ministarstva već te posebne propise donose strukovne udruge, komore i obrazovne ustanove koje vrše školovanje i obuku osoba za predmetno zanimanje.

ima nejednakost u tumačenju jer ostali sudionici u održavanju dimnjaka (MUP, upravitelji i ostale pravne i fizičke osobe te distributeri plina) različito tumače vrste i načine obavljanja dimnjačarskih poslova što otežava pružanje usluge. Ujedno treba uzeti u obzir očiti nesrazmjer između postojanja adekvatnog zakonskog okvira koji bi propisivao obavljanje dimnjačarskih poslova i odgovornosti dimnjačara u slučaju trovanja ili požara. Sve ovo izvor je pravne nesigurnosti za isporučitelja komunalne usluge. Stoga je radi jednakog tretmana korisnika i davatelja usluge kao i postizanja pravne sigurnosti nužno propisati jedinstvene kriterije koji će obvezivati jedinice lokalne samouprave u donošenju svojih odluka za obavljanje ove uslužne komunalne djelatnosti. Osim što ne postoji jedinstveni provedbeni akt o dimnjačarskoj djelatnosti, važno je napomenuti da Republika Hrvatska nema regulirano pitanje vođenja jednoznačnog informacijskog sustava s podacima o dimnjacima i malim uređajima za loženje. Uslijed nepostojanja provedbenog tehničkog propisa, gradovi i općine vode neusklađene Registre dimnjaka i uređaja za loženje i Evidencije o kontroli i čišćenju dimnjaka i uređaja za loženje što za posljedicu ima nemogućnost provedbe NEC Direktive (EU). Naime, Republika Hrvatska obvezna je provesti Direktivu (EU) 2016/2284 o smanjenju nacionalnih emisija određenih onečišćujućih tvari (NEC direktiva) kao i obvezu praćenja ispunjenja ciljeva smanjenja emisija onečišćujućih tvari u zrak koji su definirani u navedenoj direktivi. Mala kućna ložišta predstavljaju značajan izvor emisija onečišćujućih tvari u zrak, a Republika Hrvatska dužna je smanjiti emisije u točno određenom i značajnom udjelu koji je propisan NEC direktivom (emisije PM_{2,5} za 18% od 2020. do 2029. i 55% od 2023. godine, NMHOS za 34% od 2020. do 2029. i 48% od 2030. godine te NO_x za 31% od 2020. do 2029. i 57% do 2030. godine – u odnosu na emisije iz 2005. godine). Kako bi se navedena Direktiva mogla provesti potrebno je osigurati kvalitetan sustav prikupljanja podataka i informacija koje su ključne za kvalitetno planiranje smanjenja emisija onečišćujućih tvari u zrak i praćenja provedbe tih mjera, kao i usklađenost u uvjetima i načinu obavljanja dimnjačarske djelatnosti. Ovo bi se pitanje također trebalo urediti posebnim propisom koji može biti isti propis kojim će se propisati kriteriji za JLS. Slijedom svega navedenoga Grupacija dimnjačara HGK predlaže dodati novi članak (trebao bi biti članak 1., a da se predloženi članci 1. do 13. pomaknu za jedan broj) kojim bi se dopunio članak 25. stavak 5. ili dodao novi stavak 6. sljedećeg sadržaja: „Ministar u čijem je djelokrugu komunalna djelatnost pravilnikom pobliže propisuje kriterije i mjerila za obavljanje dimnjačarskih poslova te obvezu i način popisa ložišta u kućanstvima.“ Također, Grupacija dimnjačara HGK predlaže u PRIJELAZNIM I ZAVRŠNIM odredbama u članku 13. (odnosno sada članku 14.) dodati stavak 2. koji glasi: „Ministar nadležan za komunalno gospodarstvo dužan je donijeti pravilnik iz članka 1. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“

3 **MARINA KRAJNOVIĆ**
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA

Predlažem konkretnije propisati da se na komunalnu naknadu primjenjuje institut porezne zastare, na način kako je to lijepo predložila Udruga gradova. Naime, resorno ministarstvo, koje je nadležno za nadzor nad primjenom ZKG je dalo tumačenje da se na zastaru komunalne naknade primjenjuje Opći porezni zakon. Međutim, Porezna uprava je dala drugačije tumačenje, što stvara poteškoće u primjeni. Citiram dio iz tog tumačenja Porezne uprave:

"Budući da je postupak naplate poreza na dohodak, odnosno poreza na dobit propisan Zakonom, na postupak naplate primjenjuju se odredbe Zakona kojima je propisana ovrha. Međutim, odredbe o zastari su materijalno-pravne prirode, a budući da poseban zakon upućuje samo na primjenu postupovnih odredbi Zakona o provedbi prisilne naplate, ne postoji pravni temelj za primjenu odredbi Zakona koje se odnose na poreznu zastaru. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da je postupak donošenja rješenja komunalne naknade upravni postupak, na zastaru izvršenja, odnosno naplate, za dugove dospjele prije stupanja na snagu Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, broj 68/18), primjenjuje se odredbe Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), točnije članka 135. stavka 3., prema kojem se rješenje ne može izvršiti po isteku roka od pet godina od kada je rješenje postalo izvršno, ako zakonom nije drugačije propisano. Dakle, ako se izvršenje provodi na temelju rješenja kojim je utvrđena obveza plaćanja komunalne naknade za kalendarsku godinu, primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku o zastari prava na izvršenje. Međutim, ako ne postoji izvršno rješenje, doneseno sukladno članku 23. stavku 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu, primjenjuje se zastarni rok propisan člankom 226. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), kojim je propisano da tražbine povremenih davanja koje dopijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja." Navedeno tumačenje je iz 2020., dakle nakon što je ZKG/18 već stupio na snagu. Cijelo tumačenje dostupno je na poveznici: https://www.porezna-uprava.hr/HR_publicacije/Lists/mislenje33/Display.aspx?id=19718 Također, upravnosudska praksa ne odstupa od uvriježenog stajališta da se na komunalnu naknadu primjenjuje zastarni rok iz Zakona o obveznim odnosima, za povremena potraživanja (3 godine). Međutim, institut zastare ne sastoji se samo od roka zastare, nego i od drugih pitanja. Da sada sve ponovo ne pišem, navodim poveznicu na kojoj je sve lijepo objašnjeno: <https://novi.informator.hr/strucni-clanci/o-zastari-komunalne-naknade-i-komunalnog-doprinosu>

Nije prihvaćen

Ne prihvaća se. Sukladno odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da se rješenje o komunalnoj naknadi donosi i ovršava u postupku i na način propisan zakonom kojim se uređuje opći odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o poreznim i drugim javnim davanjima, ako Zakonom nije propisano drukčije. Opći odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o porezima i drugim javnim davanjima uređen je Općim poreznim zakonom pri čemu se supsidijarno primjenjuje Zakon o općem upravnom postupku. Dakle, postupak donošenja rješenja o komunalnoj naknadi te njegova ovrha provodi se po odredbama Općeg poreznog zakona kao za porezno rješenje, a na zastaru duga komunalne naknade za obveze utvrđene rješenjima primjenjuju se odredbe o poreznoj zastari koje propisuju da pravo i obveze poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo i obvezu poreznog tijela na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za 6 godina računajući od dana kada je zastara počela teći.

<p>4 MARINA KRAJNOVIĆ PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Pozdravljam predložene izmjene kojima će se propisati da žalba na rješenje o komunalnoj naknadi i komunalnom doprinosu odgađa izvršenje. Pojedini čelnici JLS su u velikoj mjeri zlorabili klauzulu da žalba na rješenje o komunalnoj naknadi ne odgađa izvršenje. Predloženim izmjenama bi se tome trebalo stati na kraj.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>5 Udruga gradova u RH PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZKG sadrži odredbe koje je zbog novonastalih okolnosti i povećanja učinkovitosti potrebno doraditi, ali nisu obuhvaćene ovim Prijedlogom. Trivijalan je primjer članak 98. stavak 2. u kojem se nalazi riječ "kunama", ali predmetni članak nije obuhvaćen izmjenom. Stoga predlažemo da se provedu potrebne konzultacije i dopuni ovaj Prijedlog.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se.</p>
<p>6 OSATINA GRUPA d.o.o. PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Poštovani, podržavamo odredbu kojom je predviđeno da žalba izjavljena protiv rješenja o komunalnom doprinosu kao i žalba izjavljena protiv rješenja o komunalnoj naknadi odgađa izvršenje tog rješenja, te smatramo da će ista u praksi podignuti razinu pravne i financijske sigurnosti fizičkih i pravnih osoba, jer će se otkloniti rizik prisilne naplate prije pravomoćnog okončanja (eventualnih) upravnih sporova. No, upozoravamo na potrebu sljedećih izmjena ZKG-a: a) Ukidanje komunalne naknade za staklenike na oranicama – veliki proizvođači povrća koji imaju staklenike, pod ogromnim su financijskim pritiskom komunalne naknade. Naime, iznosi komunalne naknade za staklenike zauzimaju vrlo visok postotak u rashodima staklenika te proizvodnju dovode do razine neisplativosti. Stoga, Ukazujemo Vam na Zaključak o pravnom shvaćanju sa sjednice imovinsko-pravnog odjela Visokog upravnog suda RH (br.: 6 Su-493/2012-3 od 21.05.2012.) u kojem je jasno izrečeno da „Staklenik koji služi obavljanju poslovne djelatnosti, postavljen na poljoprivrednom zemljištu koje se nalazi unutar granica građevinskog područja naselja, ne smatra se poslovnim prostorom u smislu odredbe čl. 22. st. 2. i 3. „starog“ Zakona o komunalnom gospodarstvu (NN, br.: 26/03.-pročišćeni tekst, 82/04. i 178/04.). Imajući na umu navedeno, predlažemo da se u Prijedlog izmjena uvrsti iznimka za staklenike, na način da se izričito navede da isti ne podliježu obvezi plaćanja komunalne naknade, neovisno o tome nalazili se unutar ili izvan granica građevinskog područja naselja. Ukidanjem komunalne naknade za staklenike bi se povećala isplativost stakleničke proizvodnje u Republici Hrvatskoj i omogućilo poduzetnicima da se lakše nose sa cijenama energenata, a posljedično da poraste konkurentnost hrvatskih poljoprivrednih proizvođača, što bi poticajno djelovalo na gradnju novih staklenika i širenje proizvodnje, drugim riječima povećanja samodostatnosti u proizvodnji povrća. b) Predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave,</p>	<p>Nije prihvaćen Ne prihvaća se. Prije svega kada je riječ o komunalnoj naknadi treba poći i imati na umu kako se radi o izvornom i neotuđivom prihodu lokalne samouprave i kao takav taj prihod predstavlja realizaciju ustavnog jamstva na lokalnu samoupravu i zajamčene lokalne prihode. Zakonska ograničavanja naplate tih prihoda zadiranje je u samoupravni djelokrug jedinca lokalne samouprave i izvjesno je podložno ocjeni ustavnosti od strane Ustavnog suda Republike Hrvatske. Odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da se komunalna naknada plaća za stambeni prostor, garažni prostor, poslovni prostor, građevinsko zemljište koje služi obavljanju poslovne djelatnosti i neizgrađeno građevinsko zemljište, nekretnine koje se nalaze na području na kojem se najmanje obavljaju komunalne djelatnosti održavanja nerazvrstanih cesta i održavanja javne rasvjete te koje je opremljeno najmanje pristupnom cestom, niskonaponskom električnom mrežom i vodom prema mjesnim prilikama te čini sastavni dio infrastrukture jedinice lokalne samouprave te ako nisu ispunjeni zakonom propisani uvjeti komunalna naknada se ne naplaćuje. Nadalje, odlukom o komunalnoj naknadi koju donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave određuju se područja zona, koeficijent zone za pojedine zone, koeficijent namjene nekretnine, rok plaćanja komunalne naknade, nekretnine važne za jedinicu lokalne samouprave koje se u potpunosti ili djelomično oslobađaju od plaćanja komunalne naknade i opći uvjeti i razlozi zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima odobrava djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalne naknade. Dakle, ako svi navedeni uvjeti propisani Zakonom nisu ispunjeni nema obveze plaćanja komunalne naknade. Stranka u svakom slučaju donošenja rješenja o komunalnoj naknadi ima pravo sudjelovati u postupku, odnosno ukazivati na spomenute činjenice u svrhu zaštite svojih prava i pravnih interesa kao i protiv odluke tijela kojom nije zadovoljena koristiti raspoložive pravne lijekove. Vezano uz prijedloge za povrat komunalnog doprinosa skrećemo pozornost da je to pitanje već uređeno odredbama članaka 88. i 89. važećeg</p>

sukladno čl. 98. st. 3. ZKG-a ostavljeno je neograničeno diskrecijsko pravo određivanja vrijednosti boda komunalne naknade, a polazište za određivanje istoga je procjena troškova održavanja komunalne infrastrukture, uz uzimanje u obzir i drugih predvidivih i raspoloživih izvora financiranja održavanja komunalne infrastrukture. Teško je odrediti koji su to troškovi i na koji način ih jedinice lokalne samouprave procjenjuju. Navedeno predstavlja neodređen kriterij ostavljen predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave, koje u praksi gotovo potpuno ovisi o sugestiji načelnika Općine. Smatramo da je potrebno ograničiti diskrecijske ovlasti predstavničkog tijela u tom smislu i utvrditi mjerljive kriterije za izračun visine boda komunalne naknade, te efikasne mehanizme kontrole određivanja visine boda komunalne naknade, kao i namjenskog korištenja sredstava komunalne naknade. c) U odnosu na čl. 92. st. 2. važećeg ZKG-a, jedinice lokalne samouprave za nekretnine izvan granica građevinskog područja određuju obvezu plaćanja komunalne naknade, iako u većini slučajeva nisu kumulativno ispunjeni uvjeti predviđeni čl. 92. st. 2. ZKG-a. Potrebno je decidirano zakonskim tekstom razlučiti područje unutar i izvan granica građevinskog područja naselja i nekretninama izvan naselja priznati drugačiji status u pogledu određivanja obveze komunalne naknade. Naime, izvan granica naselja najčešće nema komunalne infrastrukture, te je notorna činjenica da na tim područjima nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 92. st. 2. ZKG-a, stoga je poduzetnike za nekretnine izvan naselja potrebno osloboditi plaćanja komunalne naknade i. Potrebno je promijeniti paradigmu i poći od postavke (i životne činjenice) da područje izvan granica građevinskog područja naselja nema izgrađenu komunalnu infrastrukturu i da se ne ispunjavaju kumulativno uvjeti iz čl. 92. st. 2. te nekretnine, odnosno obveznici plaćanja komunalne naknade koji se nalaze na dislociranom i udaljenom mjestu zaslužuju drugačiji tretman u ZKG-u, jer su drugačije tretirani i po opremljenosti komunalnom infrastrukturom i komunalnim uslugama. U tom smislu, nužno je napraviti distinkciju između nekretnina koje se nalaze unutar granica građevinskog područja i onih izvan granica građevinskog područja. Dakle, gdje ima infrastrukture i uvjeta – ima i obveze plaćanja komunalne naknade, a gdje nema – treba jasno naznačiti da ti obveznici nisu dužni plaćati komunalnu naknadu. d) Potrebno je zakonskim tekstom predvidjeti da se rješenje o komunalnom doprinosu za objekt poništava kada se građevinska dozvola za taj objekt poništi na zahtjev investitora. Naime, nije pravedno da jedinice lokalne samouprave potražuju sredstva za komunalni doprinos u slučaju kada do planirane gradnje ipak neće doći i kada je građevinska dozvola poništena na zahtjev investitora. Međutim, svjedoci smo da, u praksi, jedinica lokalne samouprave potražuje plaćanja komunalnog doprinosa u takvom slučaju, unatoč tome što je građevinska dozvola poništena. Stoga, zakonskim tekstom je potrebno zaštititi investitora od neosnovanih potraživanja jedinica lokalne samouprave u takvim slučajevima, jer to

Zakona. Rješavanje predmetnog pitanja na takav način, obzirom na činjenicu da je plaćanje komunalnog doprinosa povezano s građenjem građevine, cijeni se odgovarajućim i pravičnim rješenjem koje nema za posljedicu narušavanje ostvarenja javnog interesa ili financijsku likvidnost jedinica lokalne samouprave jer ista prema takvom rješenju nije dužna vratiti iznos doprinosa koji je primila, a investitoru se iznos komunalnog doprinosa može priznati za neko buduće građenje. U pogledu plaćanja komunalne naknade za staklenike, ponovno ukazujemo da jedinica lokalne samouprave ima mogućnost propisivanja općih uvjeta i slučajeva u kojima se obveznika oslobađa plaćanja komunalne naknade svojom odlukom pa je u tome smislu nema zapreke da jedinica koja to želi ne naplaćuje komunalnu naknadu za staklenike.

<p>predstavlja neopravdano i veliko opterećenje za poduzetnike. S poštovanjem, OSATINA GRUPA d.o.o.</p>	
<p>7 Udruga gradova u RH PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Mišljenja smo da u Zakonu trebaju decidirano stajati odredbe o primjeni šestogodišnjeg roka zastare koji se primjenjuje u slučajevima kada je rješenje o komunalnoj naknadi, koja je novim Zakonom definirana kao javno davanje, doneseno nakon stupanja na snagu "novog ZKG-a" i to primjenom OPZ-a kao postupovnog zakona. Naši prijedlozi su: - da se u članak 83. Zakona doda novi stavak koji glasi: "Na zastaru obračuna i izvršenja, odnosno ovrhe komunalnog doprinosa primjenjuje se Opći porezni zakon." - da se u članak 100. Zakona doda novi stavak koji glasi: "Na zastaru obračuna i izvršenja, odnosno ovrhe komunalne naknade primjenjuje se Opći porezni zakon."</p>	<p>Nije prihvaćen Ne prihvaća se. Sukladno odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da se rješenje o komunalnoj naknadi i rješenje o komunalnom doprinosu donosi i ovršava u postupku i na način propisan zakonom kojim se uređuje opći odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o poreznim i drugim javnim davanjima, ako Zakonom nije propisano drukčije. Opći odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o porezima i drugim javnim davanjima uređen je Općim poreznim zakonom pri čemu se supsidijarno primjenjuje Zakon o općem upravnom postupku, te nema osnova za dopunu predloženih zakonskih odredbi.</p>
<p>8 Udruga gradova u RH PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , Članak 2. Predlaže se brisanje predloženog stavka 2. Odredbe članka 83. stavka 3. i članka 100. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisuju da se rješenje o komunalnom doprinosu i rješenje o komunalnoj naknadi donosi i ovršava u postupku i na način propisan zakonom kojim se uređuje opći odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela odnosno sukladno Općem poreznom zakonu. Odredbom članka 87. stavak 1. točka 2. Općeg poreznog zakona propisano je da porezno tijelo može riješiti stvar bez provedbe ispitnog postupka (neposredno rješavanje) ako se stanje stvari može utvrditi na temelju podataka iz službenih evidencija kojima porezno tijelo raspolaže ili ih je pribavilo od drugih nadležnih tijela, a nije potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njezinih prava, odnosno pravnih interesa, u kojem slučaju žalba izjavljena na rješenja ne odgađa izvršenje rješenja, sukladno odredbi članka 186. stavak 2. istog Zakona. Nesporno je da upravna tijela jedinica lokalne samouprave vode službene evidencije obveznika komunalne naknade, pa se nameće logičan zaključak da se rješenje o komunalnoj naknadi može donijeti neposrednim rješavanjem, i u pravilu se donosi. Naravno, to ne znači da upravno tijelo ne može provesti i ispitni postupka, kada ocijeni da je to potrebno, s obzirom da članak 87. Općeg poreznog zakona propisuje samo mogućnost neposrednog rješavanja, bez provedbe ispitnog postupka, u određenim situacijama. Naime, Zakonom o lokalnim porezima u članku 16. stavak 2. prijelaznih i završnih odredbi propisano je da se podaci prikupljeni do stupanja na snagu ovoga Zakona temeljem članka 58. i 59. Zakona o lokalnim porezima (»Narodne novine«, br. 115/16.) mogu koristiti za utvrđivanje i naplatu komunalne naknade, poreza na kuće za odmor i spomeničke rente koja se plaća ako se gospodarska djelatnost obavlja u nepokretnom kulturnom dobru ili na području kulturno-povijesne cjeline. Članak 58. stavak 1. Zakona o lokalnim porezima (»Narodne novine«, br. 115/16.) propisuje da su jedinice lokalne</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se.</p>

samouprave koje imaju ustrojenu evidenciju plaćanja komunalne naknade dužne istu uskladiti s odredbama članka 40. ovoga Zakona. Jedinice lokalne samouprave koje nemaju ustrojenu evidenciju plaćanja komunalne naknade obvezne su započeti s ustrojavanjem evidencije iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona s 1. siječnja 2017. Nadalje, stavkom 3. propisano da su jedinice lokalne samouprave dužne zaključno s 15. prosinca 2017. uskladiti podatke u Evidenciji iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona sa stvarnim stanjem na terenu. Dakle, iz svega navedenog razvidno je da upravna tijela koja donose rješenje o komunalnoj naknadi raspolažu podacima u svojim službenim evidencijama koji su im potrebni za donošenje rješenja te da bi bilo kakvo provođenje ispitnog postupka bilo u potpunosti nepotrebno i protivno načelu ekonomičnosti postupka. Također, u odnosu na rješenje o komunalnom doprinosu za navesti je da se isto donosi po pravomoćnosti građevinske dozvole odnosno rješenja o izvedenom stanju, a u slučaju građenja građevina koje se prema posebnim propisima grade bez građevinske dozvole nakon prijave početka građenja ili nakon početka građenja. Iznimno, rješenje o komunalnom doprinosu za skladište i građevinu namijenjenu proizvodnji donosi se po pravomoćnosti uporabne dozvole odnosno nakon što se građevina te namjene počela koristiti, ako se koristi bez uporabne dozvole. Dakle, rješenje o komunalnom doprinosu također se može donijeti, i u pravilu se donosi, neposrednim rješavanjem, sukladno odredbi članka 87. stavak 1. točka 2. Općeg poreznog zakona, u kojem slučaju žalba izjavljena na rješenja ne odgađa izvršenje rješenja, sukladno odredbi članka 186. stavak 2. istog Zakona. Kod donošenja rješenja o komunalnom doprinosu također je nesporno da se stanje stvari, u pravilu, može utvrditi na temelju podataka koje je porezno tijelo (upravno tijelo JLS koje donosi rješenje o komunalnom doprinosu) pribavilo od drugih nadležnih tijela (od upravnog tijela koje donosi rješenje o građevinskoj dozvoli i rješenje o izvedenom stanju), pa nije potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njezinih prava, odnosno pravnih interesa. No, ukoliko upravno tijelo to ocijeni potrebnim može provesti i ispitni postupak. Smatramo pogrešnim obrazloženje predloženih odredbi u članku 2. i 4. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o komunalnom gospodarstvu, kojima se u člancima 90. i 102. dodaje stavak 2. koji izričito propisuje da žalba izjavljena protiv rješenja o komunalnom doprinosu i rješenja o komunalnoj naknadi uvijek odgađa njegovo izvršenje. Naime, u obrazloženju prijedloga takvih odredbe navodi se kako se odredbe Općeg poreznog zakona koje propisuju da žalba ne odgađa izvršenje rješenja donesenog neposrednim rješavanjem ne mogu primijeniti u postupcima donošenja rješenja o komunalnom doprinosu i rješenja o komunalnoj naknadi, jer da se predmetna rješenja ne donose neposrednim rješavanjem. Takvo pravno stajalište smatramo neutemeljenim, jer nije u skladu s gore citiranom odredbom članka 87. stavak 1. točka 2. Općeg poreznog zakona te takvo tumačenjem može, eventualno, stvoriti problem kod smislenog

	<p>tumačenja predloženih odredbi i stvoriti pogrešan dojam da se navedena rješenja zaista ne mogu donositi neposrednim rješavanjem, a što, ponavljamo, ne bi bilo ispravno, jer je u suprotnosti s odredbom članka 87. Općeg poreznog zakona.</p>
<p>9 Udruga poduzetnika u hotelijerstvu Hrvatske PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , Članak 3. U članku 97. stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Za hotele, turistička naselja i kampove visina godišnje komunalne naknade ne može biti veća od 1,5% ukupnoga godišnjeg prihoda obveznika komunalne naknade iz prethodne godine, ostvarenog u POJEDINOM hotelu, turističkom naselju i kampu za koji se plaća komunalna naknada.“. Obrazloženje: Predloženom dopunom dodala bi se riječ „pojedinom“ kako bi se preciznije definiralo da se godišnji prihod obveznika komunalne naknade u visini od 1,5 % obračunava po pojedinom objektu (hotelu, turističkom naselju te kampu).</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se.</p>
<p>10 GRAD ZAGREB PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , Članak 3. Smatramo da predložena odredba (a također i trenutno važeća odredba članka 97. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu) nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i to s odredbama članka 3., članka 4. stavka 1., članka 5, članka 14. stavka 2., članka 48. stavka 2., članka 51., članka 129.a stavka 1., članka 130. i članka 131. Ustava. Ustavni sud Republike Hrvatske u nekoliko je odluka donesenih povodom ocjene sukladnosti s Ustavom pojedinih zakonskih rješenja vezanih za komunalnu naknadu potvrdio da je temeljni predmet uređenja Zakona o komunalnom gospodarstvu (dalje: ZKG) uređenje sustava komunalnog gospodarstva i obavljanja komunalnih djelatnosti, a što predstavlja poslove iz lokalnog samoupravnog djelokruga. Poslovi iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i način njihovog financiranja definirani su člancima 129.a i 131. Ustava. Člankom 129.a stavkom 1. Ustava, komunalne djelatnosti određene su kao poslovi iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana. Ti poslovi uređuju se zakonom, a radi njihova obavljanja jedinice lokalne samouprave imaju pravo na vlastite prihode kojima slobodno raspoložu - kako to propisuje članak 131. stavak 1. Ustava. Iz članka 95. ZKG-a jasno proizlazi da je uređenje komunalne naknade stavljeno u normativnu nadležnost predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. Komunalna naknada je javno davanje koje je isključivo prihod proračuna jedinice lokalne samouprave, a sukladno članku 95. stavku 1. ZKG-a, upravo su jedinice lokalne samouprave ovlaštene samostalno uređivati hoće li i pod kojim uvjetima pojedine obveznike osloboditi obveze plaćanja komunalne naknade - bilo u potpunosti bilo djelomično kroz umanjene visine obveze. Smatramo da i postojeće zakonsko rješenje z članka 97. stavka 3. ZKG-a i ovdje predložena izmjena te odredbe, krše ustavno pravilo o ograničenosti zakonodavne vlasti ustavnim jamstvom prava na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu. Ustav jamči</p>	<p>Nije prihvaćen Ne prihvaća se. Naime, u praksi su se javile dvojbe o načinu primjene odredbe 97. stavak 3. Zakona, vezano za mogućnost umanjivanja plaćanja komunalne naknade za hotele, apartmanska naselja i kampove. Problematika je vezana za obračun ukupnog godišnjeg prihoda iz prethodne godine, ostvarenog u hotelima, apartmanskim naseljima i kampovima koji se nalaze na području dotične jedinice lokalne samouprave. Nužno je donijeti izmjenu predmetne odredbe jer ukupni prihod, pa tako i zakonom određeni postotak iz zakonom određenih objekata znatno premašuje iznose visine godišnje komunalne naknade za pojedini hoteli, apartmansko naselje i kamp. U pogledu primjedbe o općenitoj opravdanosti predmetne odredbe, napominje se da je ta odredba u trenutno važećem tekstu Zakona o komunalnom gospodarstvu prenesena iz ranije važećeg Zakona u kojemu je unesena izmjenom iz 2001. godine. Intencija predmetne odredbe je propisivanje maksimalnog iznosa komunalne naknade koju plaćaju ugovornici turistički subjekti. Predmetni subjekti, odnosno turistički sektor u cijelosti prepoznati su kao bitni gospodarski čimbenik ukupnog razvitka i doprinosa GBP-u Republike Hrvatske te se na taj način željelo osnažiti velike gospodarske subjekte iz tog sektora u vidu propisivanja maksimalne visine komunalne naknade koju mogu plaćati. Vidovi neke vrste zaštite toga sektora prisutni su i u drugim propisima (primjerice mogućnost donošenja oduke o privremenoj zabrani građevinskih radova u turističkoj sezoni iz Zakona o gradnji). Međutim, a u kontekstu iznimno velikog rasta turističkog sektora, predmetna odredba u sadašnjem obliku više ne predstavlja ograničenje maksimalne visine komunalne naknade spomenutih subjekata. Naime, kako iznos 1,5% posto ukupnih prošlogodišnjih prihoda svih hotela, apartmanskih naselja i kampova na području jedinice lokalne samouprave u pravilu raste iz godine u godinu to za posljedicu ima da je taj iznos kao najveći iznos komunalne naknade koji se može razrezati tim subjektima sve veći te radi toga isti iznos u tome smislu postaje bespredmetan. Ovim izmjenama za maksimalan iznos komunalne naknade propisuje se</p>

jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave pravo na vlastite prihode kojima one slobodno raspolažu u obavljanju poslova iz svog djelokruga, a što svakako podrazumijeva pravo na autonomno odlučivanje o svim aspektima tih prihoda, pa tako i pravo na odlučivanje o tome hoće li ili neće pojedine obveznike osloboditi obveze plaćanja komunalne naknade - bilo u potpunosti ili djelomično, odnosno hoće li im umanjiti obvezu plaćanja komunalne naknade. Ustavni sud je u svojoj Odluci broj: U-I-3019/2018 i U-I-3337/2018 od 30. listopada 2018. godine, jasno obrazložio da način na koji je uređena komunalna naknada, a posebno dugoročnost i široko postavljena namjena ovog instituta, ukazuje na to da u trenutnom sustavu financiranja samostalnih prihoda jedinica lokalne samouprave komunalna naknada predstavlja izuzetno važan izvor prihoda kojim jedinica lokalne samouprave brine o održavanju i unaprjeđenju komunalne infrastrukture, a time i odgovarajuće javne usluge koja se putem nje pruža stanovnicima na njenom području. Stoga komunalna naknada ima izuzetno značajnu ulogu u zakonodavnoj provedbi ustavnog jamstva na vlastite prihode jedinica lokalne samouprave u iznosu koji je razmjern njihovim ovlastima predviđenim Ustavom i zakonima. Sud je obrazložio da oblik osiguranja vlastitih prihoda jedinica lokalne samouprave u svrhu financiranja izgradnje, održavanja i razvoja komunalne infrastrukture koji se temelji na redovitim, jasno određenim, obročnim davanjima - dakle, kroz komunalnu naknadu - odražava načelo solidarnosti prema kojem obveznici razmjerno svojim mogućnostima sudjeluju u održavanju ili razvoju kvalitete komunalne infrastrukture - od koje i pojedinačno i kao pripadnici zajednice imaju svakodnevne koristi. Redovni i uredni odnosi, odnosno svakodnevno funkcioniranje subjekata na određenom području ovisi o kvaliteti komunalne infrastrukture bez obzira radilo se o građanima ili o pravnim osobama ili tijelima javne vlasti. Stoga je Sud ocijenio da se obveza plaćanja komunalne naknade odnosi čak i na objekte u vlasništvu države pa čak i kad je riječ o objektima koji služe javnom interesu, kao što je obrana Republike Hrvatske. Čak i ako se zanemari činjenica da bi predloženom odredbom zakonodavac prekoračio svoje ovlasti i uskratio, odnosno ograničio ustavno pravo jedinica lokalne samouprave na vlastite prihode i slobodno raspolaganje njima, nije jasno kojem značajnom javnom interesu bi služila ova intervencija usmjerena na to da se hotele, apartmanska naselja i kampove samim zakonom djelomično oslobodi obveze plaćanja komunalne naknade - jer je ovdje riječ upravo o djelomičnom oslobađanju o kojem govori članak 95. stavak 1. ZKG-a. Potpuno je nejasno zašto se te obveznike stavlja u povoljniji položaj u odnosu na sve ostale, uključujući i one za koje je nesporno da obavljaju poslove od javnog interesa. Nesporno je da hoteli, apartmanska naselja i kampovi imaju veliku korist od izgrađene komunalne infrastrukture pa se, pored svega naprijed navedenog, njihovim stavljanjem u povoljniji položaj u odnosu na sve ostale obveznike krše zakonska načela iz ZKG-a: posebice načelo solidarnosti i

1,5% prošlogodišnje prihoda tog subjekta te se takvo rješenje cijeni pravičnim i odgovarajućim jer uzima u obzir svaki subjekt za sebe i neovisno o drugima. Osim toga, u mnogobrojnim slučajevima predmetna odredba je u praksi bila dosad primjenjivana na taj način, a predmetnom izmjenom će se prenijeti u tekst zakona.

načelo razmjerne koristi. Solidarnost podrazumijeva zajedničko dijeljenje i prednosti i tereta nečega i to na pravedan način. Hoteli, apartmanska naselja i kampovi tako ne bi u jednakoj mjeri u odnosu na ostale obveznike dijelili teret financiranja komunalne infrastrukture, odnosno ne bi u jednakoj mjeri pridonosili građenju i održavanju komunalne infrastrukture iako je nesporno da od te infrastrukture imaju koristi možda i više nego neki drugi obveznici plaćanja komunalne naknade koji nisu izuzeti od obveze plaćanja komunalne naknade u punom iznosu. Načelo razmjerne koristi podrazumijeva plaćanje javnih davanja u iznosu koji je razmjerni koristi koja se stječe korištenjem komunalne infrastrukture pa je jasno da bi to zakonsko načelo bilo prekršeno predloženom odredbom. Ustavni sud nizom je svojih odluka potvrdio da je komunalna naknada prihod kojim samostalno raspolaže jedinica lokalne samouprave i to bez uplitanja zakonodavca pa je neobično da se unatoč višekratno iznesenom stavu suda koji jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i dalje uporno pokušava ograničiti ustavno pravo građana na lokalnu samoupravu i pravo jedinice lokalne samouprave na upravljanje vlastitim prihodima. Time se samo provocira još jedan u nizu postupaka ocjene suglasnosti zakona s Ustavom koji će, ako i kad do njega dođe, zasigurno dovesti do ukidanja sporne odredbe. Zaključno se skreće pozornost na to da cilj i svrha ZKG-a nije osigurati razvoj turizma već osigurati financiranje i funkcioniranje komunalnog gospodarstva - koje pak služi svim stanovnicima jedinice lokalne samouprave. Ako je predložena odredba imala za cilj razvoj turizma skreće se pozornost na to da joj nije mjesto u ZKG-u i da drugi propisi već predviđaju razne potpore poduzetnicima u sustavu turizma. Slijedom svega navedenog, predlaže se odustati od predložene izmjene, odnosno u cijelosti brisati odredbu članka 97. stavka 3. iz ZKG-a.

11 **Grad Dubrovnik**
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA , Članak 3.

Predložena izmjena članka 97. st.3. nosi određenu manjkavost koja će stvoriti poteškoće prilikom utvrđivanja komunalne naknade po prihodu iz prethodne godine. Naime, ne postoji nijedan financijski izvještaj niti porezna prijava u kojoj je hotelska grupacija obvezna iskazati ukupni prihod po pojedinom hotelu. To znači da upravno tijelo u postupku utvrđivanja komunalne naknade nema nikakvo dokazno sredstvo osim izjave obveznika koja ne mora biti pouzdana. Stoga predlažemo da se u izmjenama precizno definira dokazno sredstvo kojim će hotelske grupacije nesporno dokazivati prihod ostvaren u pojedinom hotelu, turističkom naselju ili kampu, što bi upravnim tijelima omogućilo rješavanje postupka. Alternativno, predlažemo razmatranje npr. unapređenje prijave poreza na dobit kako bi sadržavale informacije o ostvarenom prihodu za svaki hotel unutar grupacije. U suprotnom, imat ćemo postupke s otežanim dokazivanjem i brojnim žalbama.

Nije prihvaćen

Ne prihvaća se. Ukazuje se da je utvrđivanje činjenica u upravnom postupku omogućeno svim dokaznim sredstvima, odnosno prema odredbama Zakona o općem upravnom postupku ispitni postupak provodi se kad je to nužno radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su bitne za razjašnjenje pravog stanja stvari, kad u postupku sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivnim interesima te radi omogućivanja strankama ostvarenja i zaštite njihovih prava i pravnih interesa, a službena osoba može odrediti izvođenje dokaza kad nađe da je to potrebno radi razjašnjenja stvari te upotpuniti činjenično stanje i izvoditi dokaze svim sredstvima prikladnim za dokazivanje te u tu svrhu može pribaviti isprave, saslušati svjedoke, pribaviti nalaz i mišljenje vještaka i obaviti očevid o činjenicama koje prije u postupku nisu bile iznesene ili još nisu utvrđene.

<p>12 Franjo Golubić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , Članak 3. Predlažem da se ne vrši predložena izmjena u članku 97. stavku 3. već predlažem sa se ista odredba briše u cijelosti iz Zakona o komunalnom gospodarstvu jer je ista odredba protivna ustavnom načelu jednakosti svih predzakonom i zabrani diskriminacije prema imovinskom stanju iz članka 14. Ustava RH, kao i ustavnim načelima i odredbama iz članka 3., 5., 16., 49. i 51. Ustava RH. Isto tako navodim da smatram da je predmetna odredba članka 97. stavak 3. protivna i temeljnim načelima navedenim u članku 4. Zakona o komunalnom gospodarstvu, tj. načelima solidarnosti, razmjerne koristi i zaštite ugroženih kategorija građana pa stoga smatram i predlažem da se takva protuustavna odredba, a kojaje protivna i nekim od temeljnih načela iz samog Zakona o komunalnom gospodarstvu briše iz prijedloga izmjena i dopuna Zakona. Smatram isto tako da umanjjenje obveze samo za neke gospodarske subjekte, i to temeljem ostvarenog ukupnog prihoda, a ne ostvarene dobiti ili dohotka, može se temeljem EU prava smatrati i nedopuštenom državnom potporom. Ukoliko ova odredba i nadalje ostane u Zakonu o komunalnom gospodarstvu osobno ću podnijeti prijedlog za ocjenu ustavnosti ove odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu Ustavnom sudu RH.</p>	<p>Nije prihvaćen Ne prihvaća se. Naime, u praksi su se javile dvojbe o načinu primjene odredbe 97. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu, vezano za mogućnost umanjjenja plaćanja komunalne naknade za hotele, turistička naselja i kampove. Problematika je vezana za obračun ukupnog godišnje prihoda iz prethodne godine, ostvarenog u hotelima, turističkim naseljima i kampovima koji se nalaze na području dotične jedinice lokalne samouprave. Nužno je donijeti izmjenu predmetne odredbe jer ukupni prihod, pa tako i zakonom određeni postotak iz zakonom određenih objekata znatno premašuje iznose visine godišnje komunalne naknade za pojedini hoteli, turističko naselje i kamp.</p>
<p>13 GRAD BUJE-BUIE PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , Članak 3. Smatramo da bi u čl. 3. ovog prijedloga trebalo bolje definirati ukupni godišnji prihod. Smatramo da bi trebalo definirati prihod na način kako se iskazuje u godišnjim financijskim izvještajima (npr. ukupni poslovni prihodi). Isto tako postavlja se pitanje kako postupiti ako poslovni subjekt u hotelu ostvaruje i prihod od igračnice ili wellness centra ili restorana. Da li se i ti prihodi uračunavaju kao ukupni prihodi ostvareni u hotelu. Postavlja se pitanje i kod turističkih naselja ili hotela ako je primjerice dio turističkog naselja ili hotela dan u zakup drugom subjektu koji ostvaruje promet. Da li treba uzeti u obzir i njihove prihode ili se to kompenzira uračunatom zakupninom koju obveznik prijavljuje kao svoj prihod. Predlažemo razmotriti i rješenje koje je Vlada RH primijenila u čl. 7. st. 3. Uredbe o uređenju zakupa na turističkom zemljištu na kojemu su izgrađeni hoteli i turistička naselja.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>14 Franjo Golubić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , Članak 4. Podržavam izmjenu koja se predlaže dodavanjem novog stavka 2. iza stavka 1. i smatram da radi pravne sigurnosti objektivnog pravnog poretka uložena žalba uvijek treba odgađati izvršenje rješenja do njegove pravomoćnosti i izvršnosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>15 Udruga gradova u RH PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , Članak 4. Predlaže se brisanje predloženog stavka 2. Odredbe članka 83. stavka 3. i članka 100. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisuju da se</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se.</p>

rješenje o komunalnom doprinosu i rješenje o komunalnoj naknadi donosi i ovršava u postupku i na način propisan zakonom kojim se uređuje opći odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela odnosno sukladno Općem poreznom zakonu. Odredbom članka 87. stavak 1. točka 2. Općeg poreznog zakona propisano je da porezno tijelo može riješiti stvar bez provedbe ispitnog postupka (neposredno rješavanje) ako se stanje stvari može utvrditi na temelju podataka iz službenih evidencija kojima porezno tijelo raspolaže ili ih je pribavilo od drugih nadležnih tijela, a nije potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njezinih prava, odnosno pravnih interesa, u kojem slučaju žalba izjavljena na rješenja ne odgađa izvršenje rješenja, sukladno odredbi članka 186. stavak 2. istog Zakona. Nesporno je da upravna tijela jedinica lokalne samouprave vode službene evidencije obveznika komunalne naknade, pa se nameće logičan zaključak da se rješenje o komunalnoj naknadi može donijeti neposrednim rješavanjem, i u pravilu se donosi. Naravno, to ne znači da upravno tijelo ne može provesti i ispitni postupka, kada ocijeni da je to potrebno, s obzirom da članak 87. Općeg poreznog zakona propisuje samo mogućnost neposrednog rješavanja, bez provedbe ispitnog postupka, u određenim situacijama. Naime, Zakonom o lokalnim porezima u članku 16. stavak 2. prijelaznih i završnih odredbi propisano je da se podaci prikupljeni do stupanja na snagu ovoga Zakona temeljem članaka 58. i 59. Zakona o lokalnim porezima (»Narodne novine«, br. 115/16.) mogu koristiti za utvrđivanje i naplatu komunalne naknade, poreza na kuće za odmor i spomeničke rente koja se plaća ako se gospodarska djelatnost obavlja u nepokretnom kulturnom dobru ili na području kulturno-povijesne cjeline. Članak 58. stavak 1. Zakona o lokalnim porezima (»Narodne novine«, br. 115/16.) propisuje da su jedinice lokalne samouprave koje imaju ustrojenu evidenciju plaćanja komunalne naknade dužne istu uskladiti s odredbama članka 40. ovoga Zakona. Jedinice lokalne samouprave koje nemaju ustrojenu evidenciju plaćanja komunalne naknade obvezne su započeti s ustrojavanjem evidencije iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona s 1. siječnja 2017. Nadalje, stavkom 3. propisano da su jedinice lokalne samouprave dužne zaključno s 15. prosinca 2017. uskladiti podatke u Evidenciji iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona sa stvarnim stanjem na terenu. Dakle, iz svega navedenog razvidno je da upravna tijela koja donose rješenje o komunalnoj naknadi raspolažu podacima u svojim službenim evidencijama koji su im potrebni za donošenje rješenja te da bi bilo kakvo provođenje ispitnog postupka bilo u potpunosti nepotrebno i protivno načelu ekonomičnosti postupka. Također, u odnosu na rješenje o komunalnom doprinosu za navesti je da se isto donosi po pravomoćnosti građevinske dozvole odnosno rješenja o izvedenom stanju, a u slučaju građenja građevina koje se prema posebnim propisima grade bez građevinske dozvole nakon prijave početka građenja ili nakon početka građenja. Iznimno, rješenje o komunalnom doprinosu za skladište i građevinu namijenjenu proizvodnji donosi se po pravomoćnosti uporabne dozvole odnosno

nakon što se građevina te namjene počela koristiti, ako se koristi bez uporabne dozvole. Dakle, rješenje o komunalnom doprinosu također se može donijeti, i u pravilu se donosi, neposrednim rješavanjem, sukladno odredbi članka 87. stavak 1. točka 2. Općeg poreznog zakona, u kojem slučaju žalba izjavljena na rješenja ne odgađa izvršenje rješenja, sukladno odredbi članka 186. stavak 2. istog Zakona. Kod donošenja rješenja o komunalnom doprinosu također je nesporno da se stanje stvari, u pravilu, može utvrditi na temelju podataka koje je porezno tijelo (upravno tijelo JLS koje donosi rješenje o komunalnom doprinosu) pribavilo od drugih nadležnih tijela (od upravnog tijela koje donosi rješenje o građevinskoj dozvoli i rješenje o izvedenom stanju), pa nije potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njezinih prava, odnosno pravnih interesa. No, ukoliko upravno tijelo to ocijeni potrebnim može provesti i ispitni postupak. Smatramo pogrešnim obrazloženje predloženih odredbi u članku 2. i 4. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o komunalnom gospodarstvu, kojima se u člancima 90. i 102. dodaje stavak 2. koji izričito propisuje da žalba izjavljena protiv rješenja o komunalnom doprinosu i rješenja o komunalnoj naknadi uvijek odgađa njegovo izvršenje. Naime, u obrazloženju prijedloga takvih odredbe navodi se kako se odredbe Općeg poreznog zakona koje propisuju da žalba ne odgađa izvršenje rješenja donesenog neposrednim rješavanjem ne mogu primijeniti u postupcima donošenja rješenja o komunalnom doprinosu i rješenja o komunalnoj naknadi, jer da se predmetna rješenja ne donose neposrednim rješavanjem. Takvo pravno stajalište smatramo neutemeljenim, jer nije u skladu s gore citiranom odredbom članka 87. stavak 1. točka 2. Općeg poreznog zakona te takvo tumačenjem može, eventualno, stvoriti problem kod smislenog tumačenja predloženih odredbi i stvoriti pogrešan dojam da se navedena rješenja zaista ne mogu donositi neposrednim rješavanjem, a što, ponavljamo, ne bi bilo ispravno, jer je u suprotnosti s odredbom članka 87. Općeg poreznog zakona.

16 **ADNAN BEGANOVIĆ**
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA , Članak 6.

Komunalni redar ne postupa samo po Zakonu o komunalnom gospodarstvu i Odluci o komunalnom redu koja se donosi po ZKG, nego po mnoštvu drugih propisa a popis kojih se povećava na godišnjoj razini: 1. Zakon o komunalnom gospodarstvu 2. Zakon o gospodarenju otpadom 3. Zakon o zaštiti od buke 4. Zakon o građevinskoj inspekciji o Smjernice o Pravilnik o energetskom pregledu zgrade i energetskom certificiranju o Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima 5. Zakon o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja o Pravilnik o zonama rasvjetljenosti, dopuštenim vrijednostima rasvjetljavanja i načinima upravljanja rasvjetnim sustavima o Pravilnik o sadržaju, formatu i načinu izrade plana rasvjete i akcijskog plana gradnje i/ili rekonstrukcije vanjske rasvjete o Pravilnik o mjerenju i načinu praćenja rasvjetljenosti okoliša 6. Zakon o zaštiti životinja 7.

Nije prihvaćen

Ne prihvaća se. U Zakonu o komunalnom gospodarstvu propisuje se postupanje komunalnog redara vezano za taj Zakon dok se postupanje komunalnog redara po posebnim propisima propisuje u tim propisima te isto nije moguće uređivati Zakonom o komunalnom gospodarstvu.

Zakon o prijevozu u cestovnom prometu 8. Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti 9. Zakon o sigurnosti prometa na cestama 10. Zakon o cestama 11. Zakon o poljoprivrednom zemljištu o Pravilnik o agrotehničkim mjerama 12. Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama 13. Zakon o povlasticama u prometu o Pravilnik o Europskoj parkirališnoj karti za osobe s invaliditetom Odluke gradova (JLS) po kojima postupa komunalni redar: 1. Odluka o komunalnom redu 2. Odluka o sprječavanju odbacivanja otpada (čl.113. ZGO) 3. Odluka o načinu pružanja javne usluge (čl.66. ZGO) 4. Odluka o dimnjačarskoj službi 5. Odluka o ugostiteljskoj djelatnosti 6. Odluka o uređenju prometa 7. Odluka o nerazvrstanim cestama 8. Odluka o autotaksi prijevozu 9. Odluka o držanju i postupanju sa psima i mačkama, o načinu postupanja s neupisanim psima te napuštenim i izgubljenim životinjama 10. Odluka o agrotehničkim mjerama 11. Plan rasvjete, Akcijski plan rasvjete 12. Odluka o redu na pomorskom dobru Obzirom na broj navedenih propisa je potrebno, Zakonom o komunalnom gospodarstvu kao TEMELJNOM propisu koji daje ovlasti komunalnom redaru, ujednačiti ovlasti. Članak 112. st. 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu glasi: " U provedbi nadzora nad provedbom odluke o komunalnom redu komunalni redar je ovlašten:" čime su ovlasti ograničene isključivo na odluku o komunalnom redu. Ovim se dopušta različito tumačenje ovlasti nadzora za koje je komunalni redar ovlašten temeljem i Zakona o komunalnom gospodarstvu i drugih propisa koje je ovlašten nadzirati. Kako bi se neujednačeno tumačenje i neujednačena sudska praksa izbjegla, potrebno je izmijeniti u članku 112. i stavak 1. na način da glasi: „ (1) U provedbi nadzora nad provedbom ovog Zakona, odluke o komunalnom redu i drugih propisa koje je ovlašten nadzirati komunalni redar je ovlašten:" Sukladno gornjem i članak 112. stavak 3. bi trebao glasiti: „(3) Za prekršaj propisan ovim Zakonom, odlukom o komunalnom redu i drugim propisom koji u nadzoru utvrdi komunalni redar, optužni prijedlog odnosno obvezni prekršajni nalog podnosi upravno tijelo.“ Također smatram da su Vaše predložene izmjene članka 112. stavka 3., koje se suštinski odnose na izdavanje obaveznog prekršajnog naloga, također predložene zbog potrebe jasnoće i nedvosmislenosti obzirom da je člankom 239. stavak 1. točka 2. Prekršajnog zakona (kao postupovnog propisa) već određeno isto.

17 **Ivo Bakalić**
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , Članak 13.
Povodom javnog savjetovanja izmjena i dopuna Zakona o komunalnom gospodarstvu (dalje: ZKG-18) predlažem da se prijelazna odredba dopuni na način koji će ispraviti ustavnu nejednakost obveznika plaćanja komunalnog doprinosa vezano za zastaru utvrđivanja obveze. Raniji Zakon o komunalnom gospodarstvu (»Narodne novine«, br. 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13., 153/13., 147/14. i 36/15., dalje: ZKG-95) svojim odredbama nije detaljno regulirao pitanje zastare pokretanja postupka utvrđivanja obveze s osnova komunalnog doprinosa. Tu svojevrsnu pravnu prazninu popunila je sudska praksa tumačenjem da ZKG-95 ne sadrži odredbe o zastari utvrđivanja obveze zbog čega je izvučen pogrešan zaključak da za utvrđivanje obveze komunalnog doprinosa ne postoji zastara. Takav pogrešni stav imao je za posljedicu da je komunalni doprinos bio jedino novčano davanje u Republici Hrvatskoj koje nije zastarijevalo za razliku od poreza, doprinosa, koncesijskih naknada, carina i slično. Niti jedna ustavna ili zakonska odredba nije pružala uporište za takvu ekskluzivnost, a niti su sudovi pružili razložno obrazloženje za takav stav. Takav pogrešni stav je omogućio gradovima i općinama da godinama i desetljećima nakon nastanka obveze pokreću upravne postupke za utvrđivanje obveze komunalnog doprinosa, koji stav je time direktno doprinosio negaciji Republike Hrvatske kao države vladavine prava i pravne sigurnosti. Suprotno ovom stavu koji ide prema anglosaksonskoj tradiciji, još na fakultetu smo naučili da se pravne praznine popunjavaju odgovarajućom primjenom zakona koji najbliže regulira spornu materiju što je primjereno kontinentalnom pravu. Trenutno važeći Zakon o komunalnom gospodarstvu (ZKG-2018) ovo pitanje roka zastare za utvrđivanje obveze komunalnog doprinosa također izričito ne regulira, već je problem u praksi riješen upućivanjem na odgovarajuće odredbe Općeg poreznog zakona tako da od 2018. je barem na taj posredan način riješeno sporno pitanje roka zastare za utvrđivanje obveze komunalnog doprinosa. Zbog navedenog, a radi ustavne jednakosti građana pred zakonom iz članka 14. stavak 2. Ustava i osobito ustavno proklamiranog načela da je Republika Hrvatska država vladavine prava i pravne sigurnosti, predlažem da se prijelazna odredba članka 13. dopuni dodavanjem stavka 2. na slijedeći način: Na sve upravne postupke radi utvrđivanja obveze komunalnog doprinosa koji su u tijeku, a koji su pokrenuti po odredbama ZKG-95 i ZKG-2018., kao i na sve buduće takve postupke, na odgovarajući način će se primijeniti odredbe o poreznoj zastari iz Općeg poreznog zakona. Ivo Bakalić, sudac Trgovačkog suda u Splitu

Nije prihvaćen
Ne prihvaća se. Dani prijedlog uzrokovao bi neujednačenu praksu i pravnu nesigurnost u primjeni. Primjerice: za postupke započete u isto vrijeme pojedini obveznici imali bi obvezu plaćanja komunalnog doprinosa (već doneseno rješenje), dok drugi obveznici tu obvezu ne bi imali (u slučaju da je postupak utvrđivanja komunalnog doprinosa u tijeku – nastup zastare).